

1 januari

VERTROUW OP HEM

Wentel uw weg op de HEERE, en vertrouw op Hem, Hij zal het maken.
Psalm 37:5

We staan met elkaar aan het begin van een nieuw jaar. We mochten deze nieuwjaarsmorgen onze ogen nog openen. Wanneer we elkander ontmoeten ligt het op onze lippen om te zeggen: ‘Gelukkig Nieuwjaar’, of: ‘Al wat wenselijk is’. Op verschillende manieren wordt elkaar het goede gewenst. Het hart is er wel toe geneigd om elkaar het beste te wensen. Maar méér dan *wensen* kunnen we niet. Alleen de drie-enige God kan onze wensen en beden ook vervullen en waarmaken.

O, wat zijn er al veel gebeden uitgesproken. Daarmee bedoel ik niet onze vleeselijke verwachting, hoor. Nee, want onze begeerte is van nature dat het in dit jaar voorspoedig met ons gaat. Dát bedoelen we daar eigenlijk mee. We zeggen: ‘Veel heil en zegen in het nieuwe jaar’, maar we zijn ons er niet van bewust wat deze uitdrukking eigenlijk inhoudt.

De jaargetijden snellen heen. Het wordt lente, het wordt zomer, de herfstbladeren komen en het wordt winter. Voorwaar, dit aardse leven wordt weleens voorgesteld onder het beeld van de vier jaargetijden. Er zijn jaargetijden die ons zeer aantrekken. Er zijn zelfs jaargetijden waarvan we zeggen: ‘We kunnen het ons niet voorstellen dat het in het paradijs schoner geweest is dan nu.’ Denk aan de schone meimaand.

Misschien kijkt u al uit naar het voorjaar of de zomer. Misschien hebt u zelfs al een reis geboekt. Vandaag is het pas de eerste dag van het jaar. Als de Heere het geeft zullen er nog 365 volgen. Wat is onze verwachting? Mogen we met de dichter onze weg op de Heere wentelen en op Hem vertrouwen?

Lezen: Psalm 37:1-6

2 januari

DE ENIGE SCHUILPLAATS

Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen.

Psalm 91:1

Wat het jaar dat voor ons ligt zal brengen, weten we niet. De tijden zijn ernstig. Ook in ons vaderland, zowel in economisch als in financieel en staatkundig opzicht. De tijden zijn zwaar. Ook internationaal. Het is een tijd waarin vervuld wordt wat de Heere heeft voorspeld: Er zal zijn opstand, het hart zal vervuld zijn met wroede, het ene volk staat op tegen het andere volk. Er liggen oorlogsmaterialen opgeslagen, die, als ze gebruikt worden, de ganse wereld als het ware kunnen vernielen. Het zijn de tekenen van Jezus' wederkomst. Maar wie is dan waarlijk gelukkig? Dat is hij of zij die door genade heeft leren verstaan dat alles in Gods handen ligt: dood en leven, hel en duivel, zonde en genade. Hij bestiert alles naar het woord van Zijn mond.

Ik las eens van een kind dat op een schip was. Toen dat schip in grote nood verkeerde en de reizigers bang waren, zeiden ze tegen het kind dat daar rustig zat te spelen: 'Ben jij niet ongerust?' Het kind keek op en zei: 'Nee, want mijn vader is aan boord, hij bestuurt het schip.' Wat een genade, wat een vrede en wat een troost kan het geven te midden van de golven en de baren, als we weten dat de hemelse Vader, de Vader van alle eeuwigheid, alle macht heeft in de hemel en op de aarde. Hij is de Schepper Die de golven en de winden beheerst en bestraft. Loop en baan, het is alles in Zijn hand. Zijn er hier die daar weleens rust in gehad hebben?

Lezen: Psalm 91

3 januari

VERTROUW OP HEM

Wentel uw weg op de HEERE, en vertrouw op Hem, Hij zal het maken.
Psalm 37:5

David, de man naar Gods hart, heeft met goddelozen te doen gekregen. Maar weet u wat het ergste en het smartelijkste voor hem is geweest? Dat degene die met hem opging ten huize Gods en met hem een zoete samenspraak hield over God en Zijn dienst, de verzenen tegen hem heeft opgeheven. Want wat is er gebeurd in Davids leven? Christus had een Judas. Maar David had een Achitofel. En die Achitofel was een schaduw van hetgeen de meerdere David heeft ondervonden van Judas. Achitofel heeft David verraden en is tegen hem opgestaan. Juist dat is zo erg! De woorden van een goddeloze kunnen ons smart aandoen. Maar dat gaat niet zo diep als wanneer blijkt dat een vrome een huichelaar is. Wat is het smartelijk als iemand zich voordoet alsof hij een vriend is en zegt dat hij het beste voor je zoekt, terwijl hij de verzenen tegen je opricht.

Welnu, dat is wat we tegenkomen in Psalm 37. Maar, in diezelfde psalm spreekt David er ook over wat hij heeft aan zijn God, zelfs in tijden van benauwdheid. Hij zegt: 'Wentel uw weg op de HEERE, en vertrouw op Hem, Hij zal het maken.'

'Wentel uw weg op de HEERE.' Hij heeft daarbij het oog op de bedrukten van hart. Want hij weet zelf wat dat inhoudt. Hij is zelf in noden en bekommelingen geweest. Wanneer we de psalmen Davids nagaan, dan geven die ons raad. Ze zijn als het ware een medicijnkast. Hebben wij onze wonden en krankheden van de ziel al recht leren kennen?

Lezen: Psalm 37:7-17

4 januari

HIJ GEEFT DE MOEDE KRACHT

Hij geeft de moede kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte dien die geen krachten heeft.

Jesaja 40:29

Over de betekenis van het woord ‘weg’ kunnen we veel vinden in Gods Woord. Denk aan de woorden uit Jesaja 40: ‘Mijn weg is voor de HEERE verborgen.’ Het gebeurt weleens dat iemand z’n weg vertelt. Dan vertelt hij wat hij heeft ontmoet en wat hij heeft beleefd. Soms luister je er met aangenaamheid naar, andere keren denk je: Is ’t nu nog niet uit? Mens, wat hebt u lang werk om uw weg, uw toestand te vertellen. Z’n weg vertellen wijst op z’n ‘toestand’. En dát is eigenlijk de betekenis van dat woord als David zegt: ‘Wentel uw weg op de HEERE.’ David bedoelt met die weg dus ook zijn toestand. Een toestand kan bezwarend zijn. Bijzonder voor degene die in zulke omstandigheden verkeert. De woorden ‘wentel uw weg’ willen dan ook zeggen: Leg uw bezwaarde gemoedsgesteldheid voor aan de Heere. Want een weg kan o zo zwaar en vermoeiend zijn, voornamelijk in het Oosten. Er zijn zoveel wederwaardigheden en omstandigheden die de mens kunnen drukken. Soms roept hij uit: Hoe kom ik erdoor? Misschien zijn er ook onder ons wel, die zo aan het begin van het jaar over hun weg en toestand denken. De wereld belooft o zo veel, maar wat is het einde? Niet anders dan teleurstelling. We verwachten zoveel van dit leven en van deze wereld. Maar wat zijn er ook veel teleurstellingen. Van nature zijn we zonder God in de wereld. Bezwaart u dat weleens? Bent u bezorgd over uw toestand voor de eeuwigheid? ‘Wentel uw weg op de HEERE ...’

Lezen: Jesaja 40:25-31

5 januari

EEN VERDRUKKING VAN TIEN DAGEN

En gij zult een verdrukking hebben van tien dagen.

Openbaring 2:10m

We zijn allen op reis over een 'weg'. Wij allen zijn op weg en reis naar de eeuwigheid. Soms is die weg zwaar en moeilijk te begaan. Dan stoten we onze voeten aan de schemerende bergen. Het kan zijn dat de weg ons té zwaar schijnt. Daar ligt een Elia onder de jeneverboom. 't Is nog niet zo lang geleden dat hij op de Karmel stond. Daar hoorden we het uit zijn mond: 'De HEERE is God, de HEERE is God.' Hij stond daar tegenover de duizenden zonder God. Hoe is hij daar toch onder die jeneverstruik terechtgekomen, die held van de Karmel? We vragen hem: 'Vriend, hoe zijt ge toch hier gekomen?' Hij kijkt amper op en zegt: 'Ach, laat me maar sterven, 't is aan 't end, ik heb geen moed meer om voort te gaan.' Dat is dus een weg die Elia, de profeet van de Allerhoogste, moet gaan. Wat zijn er een schommelingen in het leven, een op- en neergaande zaken. Die zijn er in het leven van een profeet; die zijn er ook in het leven van Gods kinderen. Er kunnen zalige hoogten zijn. Dan is Gods kind zo hemelsgezind. Maar dat ligt niet voor het opscheppen, hoor. Dat gebeurt niet alle dagen. Daarna moet hij weer voort. Dat gold ook voor Elia, en dat geldt voor al Gods kinderen. Ze hebben een weg te gaan die een verdrukking kent van tien dagen. Maar te midden van de verdrukkingen mogen ze ook ervaren Wie God voor Zijn volk is in tijden van druk en benauwdheid.

Lezen: Openbaring 2:1-11

6 januari

DE SCHOONSTE PREEK

Ik, God, ben uw God.

Psalm 50:7m

Voor velen is God vandaag goed en morgen valt Hij tegen. Maar zo is het niet! Want dat ligt verklaard in Zijn allergrootste Naam, in de wezensnaam van het hoogste Wezen, dat is Jehova. Hij is de 'Ik ben, Die Ik ben, eeuwig en altoos'. In God is niets dan een eeuwig en onveranderlijk Wezen. Dat is de vaste grond waarop men staan kan. Dat is het zekere vertrouwen. Zou Hij het zeggen, en niet doen; of spreken, en het niet bestendig maken? Hij heeft gezegd: 'Ik, God, ben uw God.'

Toen Ebenezer Erskine op zijn sterfbed lag, was het voor hem zo dierbaar dat hij zich op God mocht verlaten, de enige Rotssteen van zijn behoud. Zijn enige Toevlucht in leven en sterven. Toen hij daar zo lag, zat zijn dochter aan zijn bed. Hij keek haar even aan en vroeg: 'Wel, wat lees je daar?' Ze antwoordde hem: 'Ik lees een predikatie, vader.' 'Ja, van wie?' 'Dat is een predikatie van uzelf, vader.' 'O ja? Over welke woorden?' Ze sprak: 'Het is een preek over de woorden: Ik, God, ben uw God.' 'Ach', zei Ebenezer Erskine, 'dat is de schoonste predikatie die ik ooit heb mogen doen.'

Daar valt toch alles, alles bij weg, geliefden? Te mogen weten: 'Ik, God, Jehova, ben uw God. Ik sta voor u in. Gij zijt Mijn eigendom.' En een kind van God kan zeggen: 'Gij zijt mijn Sterkte.' Dát is het een en het al. Zulk een God is Jehova. In Hem is niets dan een eeuwig en onveranderlijk Wezen. Mag u daarop steunen in leven en sterven? Is dat uw enige grond?

Lezen: Psalm 50:1-15

7 januari

IK ZAL BIJ U ZIJN

En vertrouw op Hem, Hij zal het maken.

Psalm 37:5b

Wat is het een troost dat mijn weg niet in mijn eigen hand ligt, maar in de hand van een Ander. 'Laat Hem besturen, waken, 't is wijsheid wat Hij doet. Zo zal Hij alles maken, dat g' u verwond'ren moet.' 'Hij zal het maken ...' Er staat niet: Hij zal het *goed* maken. Maar Hij maakt het eeuwig goed, hoor, hoe het ook gaat. Door duisternissen, door diepten, over de hoogten. De Heere geeft dat het geloof geloven mag. Hij geeft de wandelaar een staf in de hand waarop geschreven staat: 'Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen.' Is er geen geloof, dan is het er niet. Het geloof is een wonderlijk iets. Het is een gave des hemels. Het geloof is een middel. Dus geen verdienste. Het is niet zo – zoals veel mensen zeggen – dat je maar moet geloven. Alsof je het uit je vestjeszak haalt. Nee, zó is het niet. Geloof is een wonder. Het kan zo zijn dat Gods kind het weleens mág geloven. Het kan ook zo zijn dat hij móét geloven. Het geloof is van dien aard, dat de mens het niet kan nalaten om te geloven. Het is een goddelijke vanzelfsheid. Het is een gave van de Heilige Geest. De Heere zal het voor de Zijnen maken. Zijn Z'n wegen zuurheid of zijn ze zoetheid, 't is toch alles goedheid. Want waar bestaat de ganse weg in die de Heere met Zijn volk houdt? Daarin dat zij het met Hem eens zijn.

Lezen: Jesaja 43:1-7

8 januari

DE KRACHT IN CHRISTUS

Want met U loop ik door een bende, en met mijn God spring ik over een muur.
Psalm 18:30

We weten niet wat het pas aangevangen jaar ons brengen zal. Zal de dood binnen onze vensters komen? Zullen we met veel ziekte en met vele zwaarigheden bezet zijn? Zal voorspoed ons deel zijn? We weten het niet. God heeft het in Zijn handen, wij zijn geen profeten. Een zeker dichter zegt: 't Zij vreugde mijn deel is of smart mij verteert, en stormwind en nacht mij verschrikt; Gij hebt mij, Heere Jezus, te roemen geleerd: 't Is mij goed, wat mijn God mij beschikt.' Het is een grote zaak om het met God eens te mogen worden. Zet toch uw hart niet op de dingen die vergaan, maar op de enige, eeuwige, onwankelbare Rotssteen. De kracht van Gods kinderen ligt buiten henzelf in Christus. De Heere zegt: 'Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Ik ken u in al uw zwakheid, Ik ken u in al uw noden.' We kunnen de Heere nooit tegenvallen. Want Hij weet wat maaxsel wij zijn. O, dat we met onze noden en behoeften die God maar te voet mochten vallen en dat we Hem maar veel nodig mochten hebben.

Arm, nameloos arm is het leven *zonder* God. Zalig is het leven *met* God. David zegt: 'Met mijn God spring ik over een muur en met mijn God dring ik door een bende.' Als het geloof levendig mag zijn, zingt hij in Psalm 84: 'Ze gaan van kracht tot kracht steeds voort.' Dat zijn mensen die geen kracht in zichzelf hebben. Maar hun kracht ligt in de Held der hulp, Die de Vader besteld heeft.

Lezen: Psalm 18:23-30

9 januari

HOEVEEL DAGEN NOG?

Maar Barzillai zeide tot de koning: Hoevele zullen de dagen der jaren mijns levens zijn, dat ik met de koning zou optrekken naar Jeruzalem?
2 Samuël 19:34

Hoe zijn wij onlangs het nieuwe jaar ingegaan, geliefden? Was het zonder God? Zonder enige gedachte aan dood en eeuwigheid? Dat de Heere de Rots der eeuwen is, is de troost bij alles wat verandert en voorbijgaat. De Heere heeft eenmaal beloofd bij monde van Jesaja: ‘Want bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer.’ Is dat ook de troost voor úw onsterfelijke ziel? Of zijn deze woorden voor u maar letters?

Wanneer we staan aan het begin van een nieuw jaar, en we denken aan het jaar dat voor ons ligt, denk ik aan de woorden van de oude Barzillai. Als David vlucht voor Absalom onderhoudt hij David en zijn knechten met brood en water en al wat nodig is. Nadat Absalom is omgekomen, gaat David weer terug met zijn mannen. Dit keer ontmoet de oude Barzillai David opnieuw en trekt met hem over de Jordaan. Dan zegt David tegen hem: ‘Ga toch met mij mee. Breng uw laatste dagen door in Jeruzalem.’ Maar Barzillai zegt: ‘Och, mijn heer, gij weet het. Uw knecht is oud. Hoevele zullen de dagen der jaren mijns levens zijn?’ Barzillai was toen tachtig jaar oud. Hij wil zeggen: Mijn jaren zullen niet meer zoveel zijn. Laat mij maar hier blijven, opdat ik bij mijn vaderen begraven kan worden. Hoeveel zullen de dagen van úw leven nog zijn?

Lezen: 2 Samuël 19:31-40

10 januari

DE DAG VAN ONS STERVEN

Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en de dag der wrake onzes Gods.

Jesaja 61:2a

Hoeveel de dagen en jaren van ons leven zullen zijn, weten wij niet. Het wordt tegen ons niet gezegd, zoals tegen de valse profeet Hananja, die te horen kreeg: 'Dit jaar zult gij sterven.' Wij weten de dag van onze dood niet, maar onze dagen zijn wel geteld. Dat we moeten sterven, is zeker! De grote vraag is: Hoe zal dan ons sterven zijn? Om te kunnen sterven moeten we vanbinnen geleerd hebben dat het oude is voorbijgegaan. Dat oude is de zonde, het afkeren van onze Schepper. In ons hart is niet anders dan opstand en tegenstand tegen de Heere. Dat kan geen macht ter wereld veranderen.

Toch is er een macht die het wel kan, dat is Gods almachtige genade. Hij kan het 'oudjaar' maken met alle verdorvenheden, en het nieuwe jaar doen aanlichten, waarvan geldt dat het is 'het jaar van het welbehagen des HEEREN, en de dag der wrake onzes Gods'. Dát 'nieuwe jaar' zal voor Gods Kerk niet eindigen. Dat is hier al tot verwondering, dat zal straks stof zijn tot eeuwige verwondering. Dan zal het klinken: Het nieuwe jaar is aangebroken. Het jubeljaar! Dan zijn Gods kinderen niet langer slaven. Dan zijn ze losgemaakt. Dan is het het jaar van het welbehagen des HEEREN dat nooit zal eindigen.

Moet u dat alles missen? Dan mocht uw hart wel ineenkrimpen. Dan hebben we niet anders dan een zwarte toekomst en een zwarte eeuwigheid te wachten. Heeft dat u ooit op de knieën gebracht? Heeft dat u ooit als een arme worm in het stof doen buigen voor de Majesteit des hemels?

Lezen: Jesaja 61